

N:o 11.

Herr **Per Ersson** i Westlandaholm: Om ändring af 5 och 6 §§ i Kongl. förordningen den 20 Juli 1861 angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande.

Som Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 20 Juli 1861 angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande innehåller åtskilliga stadganden, hvilka torde tarfa förändring, emedan godtycket ofta nog vid de samma gjort sig gällande i afseende å böters åsättande för personligt uteblifvande från mantalsskrifningen samt likaså för bristande skriftliga uppgifter m. m., och då fullständiga så kallade *förskrifningar* hos Pastor försiggår, torde det vara både hårdt och obilligt att fordra, det hvar och en husbonde skall vid mantalsskrifningen närvara för att lemna samma uppgift, som till Pastor förut är lemnad, då Pastor har skyldighet den samma från husförhörsboken uppgifva, så mycket mer som i åtskilliga socknar mången kan hafva flere mil att färdas till förrättningsstället, och ditkommen ej har något der att uträtta. Dessutom äro enligt 8 §:ens 2:dra mom. vederbörande länsman eller stadsfiskal, fjerdingmän samt sexmän eller rotemästare skyldiga vid mantalsskrifningen närvara för vidare erforderliga upplysningars meddelande. Socken är för öfrigt representerad genom någon dess kommunalnämnds- eller fattigvårdsledamot. Derjemte anser jag det vara praktiskt och med god ordning förenadt, att tjenare eller den, som skall hos annan mantalsskrifvas, bör lemna prestbeviset till husbonden, som i sin ordning lemnar det till pastor; derigenom blir

husbonden i tillfälle att se de inflyttandes prestbevis, hvilket icke alltid är händelsen, såsom det är stadgadt och nu tillämpas.

På grund af det nu anförda föreslår jag, att § 5 mom. 2 och 3 samt § 6 mom. 1 och 7 i nämnda förordning måtte förändras och erhålla följande lydelse:

§ 5.

Mom. 2. På det ofvannämnda förändringar må före mantals-skrifningen kunna i husförhörsboken behörigen antecknas och öfriga, med afseende å denna förrättning erforderliga uppgifter der införas, åligger det hvar och en husbonde, som under året sjelf inflyttat eller från annan församling intagit och hos sig eller på sina egor skall mantalsskrifva någon, vare sig tjenare, hyresgäst eller annan, att ofördröjligen och inom fjorton dagar efter inflyttningen, samt i alla händelser före den 12 November samma år, hos Pastor sådant anmäla och då för de inflyttande aflemna prestbevis från utflyttningssorten. Den inflyttande skall senast inom åtta dagar efter inflyttningen till husbonde aflemna prestbeviset. Underlåter någon, vare sig husbonde eller tjenare, att fullgöra dessa föreskrifter, hvilket af Pastor vid mantalsskrifningsförrättningen anmäles, böte två kronor.

Tjensteman, fabriksidkare, handlande, fastighetsegare, lägenhets-egare samt alla de, som icke stå under husbondevälde, åligge enahanda skyldighet och ansvar.

Mom. 3. Första punkten utgår, hvadan momentet börjas med: Skulle hinder o. s. v.

§ 6.

Mom. 1. Vid mantalsskrifningen skall Pastor från husförhörsboken till för- och tillnamn, födelseår och dag uppgifva husbonde och alla dem, som till hans hushåll höra eller i hans tjänst äro anstälde eller som, boende på hans egor, äro i hans arbete antagne, eller ock inhyses der uppehålla sig, äfven som deras hustrur och barn, hvarvid må anmälas, om någon är behäftad med kroppsslyte eller annan på arbetsförmågan inverkan bräcklighet. Han bör ock på enahanda sätt uppgifva alla andra personer, hvilka, inom mantalsskrifnings-

distriktet boende, skola i följd af aftal om biträde i hans rörelse eller yrke af annan anledning hos honom mantalsskrifvas. Derjemte bör meddelas uppgift om den fasta egendom eller den eller de tjänstebefattningar, han inom distriktet innehar, samt den rörelse, näring eller det yrke, han der idkar.

Mom. 7. Ofvan stadgade mantalsförteckningar, för hvilka bifogade formulär (litt. a och b) blifvit fastställda, skola skriftligen aflämnas å det ställe, der mantalsskrifningen förrättas; dock må allmogen derifrån befrias och gälle för den Pastors från husförhørsboken lemnade uppgift.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles samt att Utskottet behagade närmare formulera lagförändringen så, att det antydda syftet vinnes.

Stockholm den 22 Januari 1886.

Per Ersson,
från Vestmanland.
